

AGENȚIA NAȚIONALĂ A FUNCȚIONARILOR PUBLICI

Bd. Mircea Vodă, nr. 44
tronsonul III, sector 3
București, cod poștal 030669

tel: 0374 112 741
0374 112 714
Fax: 021 312 44 04
www.anfp.gov.ro

Circul permanent al Senatului:

Bp. 767 / 3.2.2026

Nr. 724 / 02.02.2026

Domnului Mario - Ovidiu Oprea
Secretar general, Senatul României

Spre știință: Doamnei Mona Dumitru
Secretar general,
Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației

Circul permanent al Senatului:

75 / 3.2.2026

79

Stimate domnule secretar general,

Ca urmare a adresei Senatului României nr. XXXV/71205/30.12.2025, înregistrată la Agenția Națională a Funcționarilor Publici cu nr. 724/12.01.2026, prin care se solicită comunicarea unui punct de vedere cu privire la propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ și a Legii nr. 53/2003 - Codul muncii (b737/22.12.2025), propunerea legislativă pentru completarea art. 94 alin. (2) indice 1) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției (b741/23.12.2025) și propunerea legislativă privind Codul de procedură administrativă (b767/23.12.2025), transmise în copie, în raport de dispozițiile art. 401 alin. (1) lit. c) și f) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, vă comunicăm următoarele:

Raportat la dispozițiile legale indicate, Agenția formulează puncte de vedere cu privire la proiectele de acte normative privind funcția publică și funcționarii publici și colaborează cu instituțiile publice cu atribuții în domeniul politicilor salariale și fiscal-bugetare, în vederea elaborării cadrului normativ privind salarizarea funcționarilor publici.

1. Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ și a Legii nr. 53/2003 - Codul muncii (b737/22.12.2025)

În baza prevederilor art. 512 alin. (9) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, cu modificările și completările ulterioare, „pe perioada suspendării raportului de serviciu autoritățile și instituțiile publice au obligația să rezerve postul aferent funcției publice”.

Conform prevederilor art. 513 alin. (1) lit. a) - c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, cu modificările și completările ulterioare, „raportul de serviciu se suspendă de drept atunci când funcționarul public se află în una dintre următoarele situații:

- a) este numit într-o funcție de demnitate publică, pentru perioada respectivă;
- b) este ales, într-o funcție de demnitate publică, pentru perioada respectivă;
- c) este desemnat să desfășoare activități în cadrul unor misiuni diplomatice ale României ori în cadrul unor organisme sau instituții ale Uniunii Europene sau în alte organisme sau instituții de drept public internațional, ca reprezentant al autorității sau instituției publice sau al statului român, pentru perioada respectivă;”.

Totodată, potrivit prevederilor alin. (2) al aceluiași articol, în vederea emiterii actului administrativ de reluare a activității, cu 15 zile înainte de data încetării motivului de suspendare de drept, dar nu mai târziu de data luării la cunoștință de motivul încetării suspendării, funcționarul public informează în scris persoana care are competența legală de numire în funcția publică despre acest fapt.

În baza prevederilor art. 514 alin. (1) lit. e) și j) din aceeași ordonanță de urgență, „raportul de serviciu se suspendă la inițiativa funcționarului public în următoarele situații:

- e) este încadrat la cabinetul unui demnitar;

...

- j) desfășurarea unei activități în cadrul unor organisme sau instituții internaționale pe perioadă determinată, în alte situații decât cele prevăzute la art. 513 alin. (1) lit. c). ”

De asemenea, conform prevederilor alineatului (3) al aceluiași articol, în vederea emiterii actului administrativ de reluare a activității, cu 15 zile înainte de data încetării motivului de suspendare la inițiativa funcționarului public, dar nu mai târziu de data luării la cunoștință de motivul încetării suspendării, funcționarul public informează în scris persoana care are competența legală de numire în funcția publică despre acest fapt.

Totodată, potrivit prevederilor art. 548 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, cu modificările și completările ulterioare, personalul din cadrul cabinetului unui demnitar își desfășoară activitatea în baza unui contract individual de muncă pe durată determinată, încheiat în condițiile legii, pe durata mandatului demnitarului.

În urma analizării propunerii legislative, prin raportare la prevederile legale sus menționate, considerăm că introducerea unei perioade de 5 ani pentru suspendarea de drept a raporturilor de serviciu în condițiile art. 513 alin. (1) lit. a) - c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, cu modificările și completările ulterioare, ar fi în contradicție chiar cu prevederile respective, care rămân în vigoare, care stipulează că suspendarea raporturilor de serviciu operează de drept pe perioada în care funcționarii publici se află în situațiile menționate. Mai mult, impunerea unei perioade limitate în situațiile respective ar putea conduce către vicii de neconstituționalitate a propunerii legislative, în sensul încălcării unor drepturi constituționale, precum dreptul de a fi ales și dreptul de a alege profesia, ocupația sau locul de muncă.

De asemenea, propunerea de introducere a unei perioade fixe pentru funcționarii publici aflați în situația prevăzută la art. 514 alin. (1) lit. e) din același act normativ ar fi redundantă, prin raportare la prevederile Legii nr. 53/2003 - Codul muncii, republicată,

cu modificările și completările ulterioare, și, în același timp, ar intra în contradicție cu prevederile art. 548 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, cu modificările și completările ulterioare. În ceea ce privește stabilirea unei perioade clare de suspendare a raporturilor de serviciu pentru funcționarii publici aflați în situația prevăzută la art. 514 alin. (1) lit. j) din aceeași ordonanță de urgență, considerăm că o astfel de reglementare este oportună, însă prin modificarea prevederilor respective.

Considerăm, totodată, că este oportună și introducerea unei reglementări privind încetarea raporturilor de serviciu ale funcționarilor publici care nu respectă termenele de informare privind reluarea activității, însă prin raportare la prevederile art. 513 alin. (2), art. 514 alin. (3) și art. 515 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, cu modificările și completările ulterioare.

Referitor la propunerile de modificare și completare a Legii nr. 53/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere prevederile art. 401 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, cu modificările și completările ulterioare, menționăm că reglementările propuse nu au ca obiect funcția publică sau funcționarii publici, iar emiterea unui punct de vedere asupra acestora excedă competențelor instituției noastre.

În contextul celor menționate anterior, instituția noastră nu susține promovarea propunerii legislative Bp.737/2025 în forma supusă analizei.

2. Propunerea legislativă pentru completarea art. 94 alin. (2¹) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției (b741/23.12.2025)

Raportat la atribuțiile Agenției Naționale a Funcționarilor Publici prevăzute la art. 401 alin. (1) lit. c) și f) din Codul administrativ, instituția noastră nu are observații cu privire la propunerea legislativă b741/2025.

3. Propunerea legislativă privind Codul de procedură administrativă (b767/23.12.2025)

3.1. Aspecte preliminare

Potrivit art. 20 - 22 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare, elaborarea proiectelor de acte normative trebuie precedată, în funcție de importanța și complexitatea acestora, de o activitate de documentare și analiză științifică, pentru cunoașterea temeinică a realităților economico-sociale care urmează să fie reglementate, a istoricului legislației din acel domeniu, precum și a reglementărilor similare din legislația străină, în special a țărilor Uniunii Europene.

Totodată, în activitatea de documentare pentru fundamentarea proiectului de act normativ trebuie avute în vedere practica Curții Constituționale în domeniu, jurisprudența în materie a Curții Europene a Drepturilor Omului, practica instanțelor judecătorești în aplicarea reglementărilor în vigoare, doctrina juridică în materie, precum și reglementările în materie ale Uniunii Europene.

Ca urmare, proiectele de acte normative trebuie să respecte exigențele de previzibilitate și stabilitate a normelor juridice, pentru a asigura soluții judicioase și durabile, în conformitate cu cerințele impuse de art. 23 din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

3.2. Proiectul de Lege privind Codul de procedură administrativă inițiat de Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației

Prin Hotărârea Guvernului nr. 946/2023, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 924 din 13 octombrie 2023, au fost aprobate Tezele prelabile ale proiectului Codului de procedură administrativă.

Proiectul de Lege privind Codul de procedură administrativă a fost publicat inițial în transparență decizională la data de 21.11.2023 pe site-ul Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, la următorul link:

<https://www.mdlpa.ro/pages/proiectlegecodadministrati8v21112023>

La data de 03.11.2025, procedura de consultare a fost reluată prin publicarea proiectului pe același site la data de 03.11.2025, la următorul link: <https://www.mdlpa.ro/pages/proiectlegeaprobarecodproceduraadministrativa03112025>

Este important de menționat faptul că elaborarea Tezelor prelabile și a proiectului Codului de procedură administrativă sunt rezultatul unei ample activități de analiză, studiu, documentare și cercetare realizate de grupul de lucru constituit prin Ordinul ministrului dezvoltării regionale și administrației publice nr. 2394/2013, cu modificările și completările ulterioare, din care au făcut parte reprezentanți ai autorităților și instituțiilor publice centrale relevante în domeniile de reglementare ale codului de procedură administrativă, ai structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale, ai organizațiilor nonguvernamentale și ai partenerilor sociali, reprezentanți ai lumii academice, personalități marcante, care au validat, prin activitatea lor, performanțe profesionale atât în plan teoretic, cât și practic.

Proiectul Codului de procedură administrativă inițiat de MDLPA reglementează și definește în mod clar și unitar concepte reglementate sau interpretate diferit în legislația actuală și/sau în practică, esențiale pentru activitatea administrației publice și pentru relația acesteia cu beneficiarii cetățeni și agenți economici. Obiectul de reglementare al acestuia vizează părțile procedurii administrative, conduita juridică a subiecților de drept în realizarea activității administrative desfășurată de autoritățile și instituțiile publice, formele de control ale activității administrative desfășurate de acestea, procedurile administrative obligatorii în adoptarea sau emiterea actelor administrative, încheierea și derularea contractelor administrative, organizarea și funcționarea autorităților și instituțiilor publice, precum și procedura de soluționare a conflictelor administrative și a litigiilor pe care procedurile administrative le generează.

Suplimentar față de regulile generale privind procedura administrativă, proiectul reglementează o serie de proceduri specifice, cum sunt: procedurile de soluționare a petițiilor, de asigurare a accesului la informațiile de interes public, de protejare a datelor cu caracter personal și a informațiilor clasificate, care pot interveni în cadrul oricărui domeniu de activitate al administrației. Raportat la acestea, sunt sistematizate și, după caz, clarificate și completate normele din legislația în vigoare, cu păstrarea drepturilor și garanțiilor de acces și de spațiu civic pentru cetățeni, organizațiile legal constituite și alte părți interesate, astfel încât să se dezvolte capacitatea de îndeplinire a acestor obligații de către autoritățile publice și entitățile asimilate acestora.

Se statuează, totodată, faptul că prevederile Codului de procedură administrativă constituie procedura de drept comun în materie administrativă, completându-se cu normele comune în materie civilă, fiind clarificate, în același timp, aspectele de

complementaritate cu alte norme (Codul administrativ, Codul civil, Codul de procedură civilă), și de subsidiaritate în ariile sectoriale specifice.

3.3. Analiza b767/2025

Ca urmare a analizării propunerii legislative b767/2025, considerăm că aceasta prezintă deficiențe de tehnică legislativă și fundamentare juridică, ce nu răspund exigențelor reglementate de art. 18 din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora codurile reprezintă legi al căror scop este acela de a sistematiza și concentra legislația, reglementările dintr-un anumit domeniu sau dintr-o anumită ramură de drept, subordonate unor principii comune, care pot fi reunite într-o structură unitară, sub această formă. Contrar normelor de tehnică legislativă menționate, propunerea analizată instituie un cadru normativ greoi, defectuos și lipsit de coerență, ce promovează soluții incompatibile cu principiile responsabilității și stabilității actului administrativ, fapt ce poate genera insecuritate juridică și destabilizarea funcționării instituțiilor publice.

Deși, potrivit celor susținute prin expunerea de motive, proiectul de lege urmărește simplificarea și digitalizarea procedurii administrative, acesta prezintă dezavantaje semnificative care ar putea determina imposibilitatea punerii în aplicare sau îngreunarea, în practică, a procedurilor contencioase și necontencioase.

Astfel, din punct de vedere al abordării generale a instituțiilor juridice specifice dreptului administrativ, propunerea legislativă b767/2025 introduce instituții juridice hibride, care generează necorelare cu legislația de drept comun în materie (Codul de procedură civilă și Codul civil). În acest context, trebuie precizat faptul că proiectul MDLPA utilizează o terminologie juridică uniformă, corelată cu dispozițiile Codului civil (în materia prescripției și a actului juridic) și cu Codul de procedură civilă (în materie procedurală).

Pe de altă parte, în ceea ce privește stabilitatea raporturilor juridice și a circuitului civil, proiectul de lege supus analizei, prin mecanismele propuse, vulnerabilizează însăși prezumția de legalitate a actului administrativ, riscând să creeze insecuritate juridică în circuitul civil.

În concret, în ceea ce privește elementele de noutate abordate prin proiectul de lege b767/2025, supunem atenției următoarele:

”Tăcerea administrației”, aspect intens dezbătut în practica și doctrina administrativă, din cauza lipsei actuale de reglementare și, implicit, a lipsei calificării legale a unei astfel de situații, este definit în cuprinsul proiectului de lege b767/2025 ca lipsa unui răspuns din partea autorității competente într-un termen prevăzut de lege (art. 19 pct. 65).

Inițiatorul reglementează această instituție printr-o procedură greoaie, birocratică și cu real potențial generator de confuzii în practică, cum este, de exemplu, probarea tăcerii administrative ce semnifică admiterea cererii prin certificat emis de aceeași instituție publică care nu răspunde cererii petentului.

În ceea ce privește regimul juridic al tăcerii administrației prin instituirea prezumțiilor aprobării/respingerii cererii administrative ca aprobare sau, după caz, respingere tacită, acest mecanism echivalează, din punctul nostru de vedere, cu lipsa consimțământului valabil exprimat al instituției publice, cu atât mai mult cu cât proiectul de lege nu conține dispoziții cu privire la situația în care instituția publică care nu a răspuns cererii administrative nu emite nici certificatul constatator/răspunsul scris care validează admiterea sau, după caz, respingerea cererii administrative. În orice caz, validarea automată a pretențiilor petentului prin scurgerea timpului contravine

principiilor de drept administrativ privind competența materială și verificarea condițiilor de legalitate (e.g. în materie de urbanism sau mediu), expunând instituția publică implicată la litigii ulterioare pentru revocarea actelor intrate ilegal în circuitul civil.

Prin comparație, în ceea ce privește regimul juridic al tăcerii administrației și aprobarea tacită, varianta propunerii legislative inițiate de MDLPA menține distincția din legislația actuală între refuzul nejustificat (fapt asimilat actului administrativ, supus controlului de legalitate), nesoluționarea în termenul legal a unei cereri și aprobarea tacită (excepție strictă, aplicabilă doar când legea specială o prevede expres), tăcerea instituției publice și emiterea tardivă a actelor fiind asimilate actelor administrative (art. 142 proiect lege MDLPA), aceasta calificare fiind, din punctul nostru de vedere, suficientă pentru acoperirea vidului legislativ actual.

Cu privire la acest aspect, apreciem că abordarea MDLPA protejează interesul public, prevenind intrarea în circuitul civil a unor acte nelegale prin simpla pasivitate a instituției publice emitente, în timp ce varianta b767/2025, prin mecanismele propuse, vulnerabilizează prezumția de legalitate a actului administrativ, riscând să creeze insecuritate juridică în circuitul civil.

O altă procedură conținută de propunerea legislativă b767/2025 este cea reglementată în Partea a III-a a codului propus - Petițiile și solicitările administrative. Procedura de petiționare este una greoaie, ce impune o serie de obligații atât petentului, cât și instituției publice către care se adresează, al căror efect este birocratizarea excesivă în activitatea instituțională, îngrădirea dreptului la petiționare și imposibilitatea realizării în practică a obligațiilor impuse celor două părți.

Astfel, la art. 91 și 92 se instituie bariere procedurale și tehnice nejustificate în calea petiționarului, printr-un formalism excesiv, prin condiționarea validității petiției de existența semnăturii (olografe sau digitale avansate). Acest fapt restrânge nejustificat accesul la serviciul public, ignorând realitatea digitală simplificată. De asemenea, impunerea transmiterii poștale cu „confirmare de primire” generează demersuri și costuri suplimentare pentru petent.

Proiectul nu reglementează clar momentul înregistrării petițiilor electronice, data înregistrării fiind, în acest caz, incertă. Confirmarea de primire (read receipt) la e-mail este o setare opțională, indisponibilă sau necunoscută multor utilizatori, iar data semnăturii electronice nu coincide întotdeauna și obligatoriu cu data transmiterii/recepționării.

Dispozițiile art. 92, în special alin. (3) lit. c), generează suprapunerea a trei momente de referință (predarea la poștă, primirea de către instituție, înregistrarea efectivă), fapt ce creează confuzie cu privire la curgerea termenelor legale.

Totodată, în ceea ce privește petițiile verbale, instituirea obligației de a prelua și transcrie acest tip de petiții la ghișeu este nerealistă, atât în contextul deficitului de personal din administrația publică, cât și relativ la activitatea în sine, situație care ar putea conduce la blocarea activității de relații cu publicul, afectând cetățenii care așteaptă pentru probleme uzuale.

Apreciem că termenele instituite la art. 93, 95 și 97 din proiectul de lege sunt nerealiste, ignorând capacitatea administrativă reală și fluxurile de lucru interne.

De asemenea, considerăm că menținerea unei duble evidențe (format letric și electronic) sunt activități redundante, care, în plus, nu răspunde principiului digitalizării.

În ceea ce privește evaluarea discernământului petentului de către funcționarul public (art. 100 din b767/2025) excedează competențelor acestuia, care nu are pregătirea medicală sau psihologică de a stabili dacă un petiționar are discernământ sau suferă de

tulburări psihice. Aprecierea subiectivă a unei „stări de pericol” poate genera abuzuri sau refuzuri nejustificate de a înregistra petiții.

În concluzie, considerăm că modalitatea de reglementare a activității de petiționare în cuprinsul proiectului de lege b767/2025 nu răspunde necesității de eliminare a birocrăției, impunând, din contră, evidențe duble, notificări intermediare obligatorii, și nu garantează un acces facil al cetățeanului la administrație, fără condiționări tehnice sau financiare restrictive, ci îngreunează și îngreudește acest drept. Nu în ultimul rând, aceasta nu asigură corelarea cu resursele umane existente în administrația publică.

*

În ceea ce privește procedura prealabilă, deși ambele proiecte reglementează obligativitatea acesteia, regimul juridic propus diferă substanțial: varianta inițiată de MDLPA reglementează procedura prealabilă ca o condiție de admisibilitate a acțiunii în contencios administrativ, cu un regim clar al termenelor de prescripție și decădere, reglementarea stabilind fără echivoc momentul de la care curge termenul de formulare a plângerii și, esențial, efectul întreruptiv de prescripție al acesteia. Pe de altă parte, în ceea ce privește varianta inițiată prin propunerea legislativă b767/2025, deși art. 515 al acesteia instituie obligativitatea plângerii prealabile, textul propus intră în contradicție cu mecanismul „aprobării tacite” propus în alte articole, care prevăd că ”în lipsa unei reglementări exprese privind efectul tăcerii, se prezumă respingerea implicită a cererii, iar persoana interesată poate formula plângere prealabilă sau se poate adresa instanței de contencios administrativ potrivit art. 80”, acesta având posibilitatea de a formula direct acțiunea prevăzută la art. 80 (art. 78 alin. (3) din b767/2025 și art. 79 alin. (4) din b767/2025).

Această lipsă de corelare, pe lângă confuzia creată, poate genera excepții de inadmisibilitate în faza judiciară.

*

În proiectul de act normativ supus analizei sunt utilizate și reglementate în mod greșit instituții și noțiuni juridice, creând grave confuzii între dreptul substanțial și dreptul procedural. Cu titlu de exemplu, aducem în atenție dispozițiile art. 522 alin. (2) din proiectul Codului de procedură administrativă b767/2025, potrivit cărora, în cazul în care instanța constată că tăcerea administrației a avut ca efect împiedicarea efectivă a exercitării accesului la justiție ori a altor drepturi fundamentale, aceasta poate dispune, prin hotărâre motivată, între altele, sancționarea cu amendă judiciară a persoanei responsabile, în condițiile Codului de procedură civilă. Cu privire la această reglementare, sesizăm două aspecte ce denotă confuzia între dreptul material și cel procedural: amenda judiciară reprezintă o sancțiune specifică dreptului procedural (în speță procedurii judiciare civile), aplicabilă și aplicată exclusiv de către instanța de judecată pentru fapte săvârșite în legătură cu desfășurarea procesului, iar „sancțiunea” la care face referire inițiatorul proiectului de lege este una de drept substanțial, instanța de judecată neputând să o dispună în soluționarea pe fond a cauzei. Astfel, în norma la care facem referire se confundă soluția pe care instanța o poate pronunța pe cu privire la fondul cauzei cu sancțiunea amenzii, pe care instanța de judecată o poate dispune în legătură cu conduita părților în procesul civil (administrativ).

*

Totodată, este important a semnală, la nivelul întregului text legal analizat, lipsa de coerență și formularea echivocă, contrară normelor de tehnică legislativă reglementate de art. 8 din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările

ulterioare, potrivit cărora textul legislativ trebuie să fie formulat clar, fluent și inteligibil, fără dificultăți sintactice și pasaje obscure sau echivoce, folosirea unui stil juridic, caracterizat prin precizia și claritatea dispozițiilor fiind o normă imperativă. În plus, propunerea analizată nu răspunde exigențelor impuse de art. 36. alin. (1) din aceeași lege, potrivit cărora actele normative trebuie redactate într-un limbaj și stil juridic specific normativ, concis, sobru, clar și precis, care să excludă orice echivoc.

În speță, proiectul analizat conține adesea noțiunea "rezonabil", în sintagme precum "termen (ne)rezonabil", "justificare...rezonabilă", "constrângeri...nerezonabile", "interpretări rezonabile", "formate...rezonabile", "în mod efectiv sau rezonabil", "a luat cunoștință sau putea lua cunoștință, în mod rezonabil", "indicii rezonabile", "îndoială rezonabilă", "sprijin sau adaptare rezonabilă", fără ca acesta să conțină o definiție a noțiunii "rezonabil", fapt ce poate genera incertitudine, lipsa de claritate și echivoc, mai ales prin raportare la înțelesul literal al acesteia, caracterizat prin lipsa unei determinări exacte.

O altă construcție folosită inadecvat și frecvent în proiectul de lege este sintagma "cum ar fi", în formulări precum *"Este afectat de nulitate relativă orice act administrativ care, deși legal în esența sa, conține vicii formale sau procedurale, cum ar fi:*

a) deficiențe în redactare, formatare sau structurare, fără a afecta claritatea ori executabilitatea măsurii;

b) încălcarea unor termene procedurale ori obligații formale care nu sunt esențiale pentru legalitatea actului, cum ar fi lipsa publicării în termen, omiterea anexării unor documente auxiliare ori nerespectarea unor forme neprevăzute sub sancțiunea nulității;

c) erori materiale, de calcul sau de transcriere, care pot fi corectate administrativ, fără a afecta fondul deciziei și fără a prejudicia drepturile persoanelor vizate." (art. 217 - Cazurile de nulitate relativă din b767/2025). Din nou, contrar dispozițiilor art. 8, 36 și 38 alin. (2) din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pe lângă faptul că sintagma "cum ar fi" folosită înainte de enumerare, la condițional-optativ, exclude caracterul limitativ al enumerării, aceasta creează o situație interpretabilă, echivocă, care poate conduce la ideea continuării enumerării, norma fiind, din această perspectivă, neclară.

*

Nu în ultimul rând, este util a semnală deficiențe de ordin terminologic, rezultate din necorelarea textului legal propus cu normele legale în vigoare, nesupuse abrogării ca urmare a intrării în vigoare a Codului de procedură administrativă, un exemplu în acest sens fiind folosirea structurii de birou (art. 93 alin. (3) și (4) din b767/2025), în condițiile în care biroul nu mai face parte din structura organizatorică a autorităților și instituțiilor publice ca urmare a modificării art. 391 din Codul administrativ prin efectul art. XX alin. (1), coroborat cu art. XVII alin. (2) și (3) și art. XIX alin. (2) din Legea nr. 296/2023 privind unele măsuri fiscal-bugetare pentru asigurarea sustenabilității financiare a României pe termen lung, cu modificările și completările ulterioare.

În concluzie, ca urmare a analizei efectuate, având în vedere faptul că sistemul normativ actual prezintă lipsă de omogenitate, fiind caracterizat de o multitudine de proceduri speciale care alimentează birocrăția și incertitudinea juridică, considerăm necesară și utilă completarea legislației actuale prin elaborarea unui Cod de procedură administrativă.

În contextul legal și procedural actual, apreciem că propunerea legislativă b767/2025 instituite un cadru normativ greoi, birocratic și lipsit de coerență, în timp ce proiectul de lege promovat de MDLPA răspunde mai bine nevoii actuale de codificare a tuturor procedurilor speciale în domeniul administrației publice, fiind o soluție legislativă

coerentă, capabilă să asigure echilibrul necesar între drepturile cetățeanului și stabilitatea funcționării instituțiilor publice, securitatea raporturilor juridice și corelarea cu legislația de drept comun, elemente indispensabile pentru garantarea predictibilității și stabilității actului administrativ.

În final, opinăm că răspunderea pentru elaborarea propunerii legislative analizate, inclusiv necesitatea și oportunitatea promovării acesteia în forma propusă revine inițiatorului.

Cu deosebită considerație,

PREȘEDINTE
Vasile - Felix COZMA